Varför lockas vi av villoläror, konspirationsteorier och andra irrbloss?

Spara som PDF

Bibelläraren Sven Reichmann själavårdade under sin aktiva tid väldigt många kristna som hade tagit allvarlig skada av Trosrörelsens villoläror och osunda andlighet. Han sa med syfte på de som hade ramlat in i Trosrörelsen, att man inför Herren behöver bekänna vad det var som drog och tjusade och be om förlåtelse för detta för att komma vidare och inte fastna i nya fällor. Man behöver med andra ord rannsaka sig själv, kanske flera gånger i livet, och så klart inte enbart när det gäller orsaken till att ha lockats av den s.k. trosförkunnelsen. Vi lockas av alla möjliga villfarelser och mer eller mindre sanna sensationella berättelser, både sådant som florerar i kristenheten och sådant som inte direkt har med kristen tro att göra. Vad är det för något som gör att vi dras till sådant som inte är harmoni med en frisk kristen tro, präglad av frihet, frid, glädje och b

Om vi vill mogna som kristna, och allt mer komma in i den frihet och det barnaskap som Jesus lovat oss, då är det alltså viktigt att begrunda vad det är som kan orsaka att vi lockas iväg till villoläror, men även till andra sensationella berättelser, konspirationsteorier, fanatism, extremism, etc. Jag har sett många exempel på kristna som varit inne i någon villolära, som senare vaknat upp och tagit avstånd från villfarelserna, men som ändå bara har ett slags enögt uppvaknande. Man faller då lätt in i andra villfarelser eller så aktiveras ett överdrivet intresse för något spektakulärt. Kanske fastnar man för en, flera eller hela paketet av konspirationsteorier. Här har vi grundproblemet som Sven Reichmann adresserade när han sa att vi behöver komma inför Gud med det **inom oss** som låter sig dras iväg ut på vägar där vi inte skall vara. Men exakt vad inom oss gör att det kan bli på detta vis? Finns det

även något utanför oss? Detta vill jag undersöka med denna text.

Jag skall inleda med att berätta min egen historia. En del av er som läser detta har hört den tidigare, men troligen inte om alla detaljer och svängar.

Egna felsteg

Året 1980 var det år då både jag och min hustru blev troende kristna, eller *frälsta* om vi skall använda ett lite frommare begrepp. Det skedde i ett hem där ett enkelt gift par både pratade med oss och bad för oss. Du kan läsa våra berättelser om detta via denna länk. Under 80- och 90-talet såldes det en mängd mer eller mindre kristna pocketböcker som handlade om både ditt och datt. Denna uppsjö av förhållandevis billiga böcker var den tidens ”Internet” – kan vi kalla det. Via dessa böcker spreds både god undervisning och villoläror, men även konspirationsteorier. Det var inte ovanligt att folk läste böcker av t.ex. Kenneth Hagin och Charles Caps och därmed fastnade i Trosrörelsens fälla. Tack o lov fastnade inte min hustru och jag för några böcker av dessa s.k. trosförkunnare, men vi läste en mängd andra ”kristna” pocketböcker som nyfrälsta.

1983 kom det ut en bok skriven av Kjell Sjöberg (bror till pastorn Stanley Sjöberg) som hette *Låt varna er!* Denna bok läste jag ungefär vid den tiden. Hur som helst handlade boken om alla möjliga hemliga ordnar och sällskap, om frimurare och P2-skandalen i Italien, om Illuminati, om dödsförbund, hemliga riter och ockultism, om Bilderbergergruppen och ”eliten”, om Kabbala, talet 666 och streckkoder (EAN-koder) m.m. Jag själv var vid den tiden runt 24 år gammal och förhållandevis nyfrälst, så gissa om det jag läste kittlade i nyfikenhetsnerven!

Jag kan nog säga att Kjell Sjöbergs bok på många sätt idag motsvaras av en mängd webbsidor och videor på Nätet, mycket information är exakt den samma. Det jag läste i den boken satte igång en process av nyfikenhet i mig som ledde till att vilja veta mer och gräva djupare i dessa mörka hålor. Det blev till en frestelse och ledde med tiden vidare till ett slags kunskapshögmod. Jag vet inte var jag kom i kontakt med ett par feta kompendier skrivna av en svensk-amerikansk pastor – som vi kan kalla Mr. K – men dessa kompendier beställde jag ögonblickligen när jag fick kunskap om dem. I kompendierna brassade Mr. K på alldeles oerhört om alla möjliga hemliga sällskap och konspirationsteorier. Där fick man också information om att det var ”en judisk världskonspiration” som låg bakom alla mjöliga otrevliga händelser i världen, och det var t.o.m. så absurt att Mr. K menade att judarna även låg bakom Andra världskriget. Kompendiernas innehåll var med andra ord djupt antisemitiskt, och det var även så illa att Mr. K hänvisade till *Sion Vises Protokoll** som bevis för sina utsagor.

**Wikipedia har (april 2024) en beskrivning av Sion Vises Protokoll som jag uppfattar som trovärdig eftersom informationen där stämmer överens med mycket annat jag läst om detta falsarium:*
https://sv.wikipedia.org/wiki/Sions_vises_protokoll

Med all denna ”kunskap” började jag känna mig ovanligt upplyst, och jag kände också att jag nu satt inne med information som väldigt få hade fått ta del av. Jag kände mig *unik* med andra ord. Men detta var kort och gott högmod och en frukt av att ha varit och ätit av frukt från ”Kunskapens träd”. Frukten i mitt eget liv blev så klart också den att jag hellre ville prata om konspirationer och hemliga sällskap än vad jag ville prata om min kristna tro och vad Jesus gjort för att frälsa oss till evigt liv. I detta tillstånd söker man dessutom hellre mer kunskap inom området än vad man vill läsa Bibeln. Jag tror säkert flera i våra bönegrupper vid den tiden tyckte jag var lite jobbig när jag skulle lyfta fram denna information varje gång vi sågs. Så vad hände då till slut? Jo, jag brukar säga att jag ganska snart fick mig en spark i baken av min ”andliga mamma”. Jag minns inte exakt vad den sparken bestod i, men helt klart var det något som fick mig att både vakna upp och att skämmas. Jag tror ganska många i kristenheten skulle behöva få en sådan spark emellanåt, och i viss mån är det väl vad jag försöker ge med en del texter här i BibelFokus. Vi behöver skakas ner ifrån Kunskapens träd så att vi kan återgå till både barnaskap och det ursprungliga uppdrag vi har som kristna. Vi måste sluta u ar!

Nu blev inte allt frid och fröjd i

och med denna spark i baken; man kan behöva fler. På mitten av 80-talet fick några journalister i Sverige tag i väldigt komprometterande information om Frimurarorden. Några byggnadsarbetare höll då på att arbeta på den tomt som är granne med frimurarnas högkvarter på Blasieholmen i Stockholm. Vid ett tillfälle råkade de göra hål i grunden in till frimurarnas byggnad. I byggnadens källare visade det sig finnas hemliga gångar där väggarna var uppmurade med riktiga skelettdelar och kranier. Självklart passade dessa byggnadsarbetare på att filma

(med smalfilm) och ta foton och sedan läckte de detta till pressen. Aftonbladet med Göran Skytte i spetsen blåste upp flera artiklar med dessa foton och med texter om frimurarnas hemliga rum och ritual. Mer och mer information avslöjades. Det visade sig dessutom att ca. 535 präster och 10 biskopar var medlemmar i Frimurarorden. Några biskopar tillhörde dessutom de högsta graderna; en av dessa var Martin Lönnebo. Vid samma tidpunkt arbetade jag i en församling där två av församlingens styrelsemedlemmar var frimurare. Detta var känt bland flera församlingsmedlemmar. Självklart blev också detta något som tände mitt begär efter mer av ”hemlig” information, så jag forskade vidare på eget håll och kom också över en del intern ”frimurarinformation” som var intressant. Eftersom det alltså fanns mycket kyrkfolk som var frimurare fanns det helt klart en anledning att sätta sig in lite i vad frimureriet stod för. Låg deras medlemskap i denna hemlighetsfulla orden i konflikt med att vara medlem i en församling, frågade vi oss? Det visade sig med all önskvärd tydlighet att det **inte** gick ihop. Så jag och flera andra bad till Gud att han skulle avlägsna dessa frimurare från styrelsen i den församling där jag arbetade, och så blev det faktiskt!

Men jag vill också bekänna att mina studier i frimureriet övergick i en osund omfattning. Jag dök mycket djupare än vad som var vettigt att göra för en sann kristen. Den stackars bönegrupp jag då var med i fick höra alldeles för mycket utläggningar om frimurarna och deras riter och höga poster i samhället, mer än vad som var nödvändigt för ett Guds barn att känna till. MEN vår Herre kunde också vända något som gick snett till något som blev gott. För en gång när vi besökte ett kristet par fick jag veta att mannen var på väg in i frimurarna; allt var riggat och klart för den dag då han skulle tas upp som en broder i detta hemlighetsfulla sällskap. Så stående där i deras kök lassade jag genast över hela mitt bagage av kunskaper om frimurarna på honom, och det ledde till att mannen genast greppade tag i telefonen och avbokade det hela. Han gick alltså inte med i frimurarna, och det var ju en oerhörd lättnad för oss alla! Men jag vill tillägga detta: det var ingalunda så att jag hade behövt alla de kunskaper om frimurarna som jag hade samlat på mig för att övertyga denna broder, det räckte gott med en liten del. Den insikten har så klart varit lärorik. Med tiden har mitt intresse för konspirationer och hemliga sällskap avtagit mer och mer för varje år.

Jag har nu kommit dit hän att jag inte kan se någon som helst mening med att sitta inne med djupa kunskaper på det området. Vi måste alltså våga ställa oss frågan vad det tillför vår tro och vårt förhållande till Jesus att veta allt om frimurare, kabbala, Illuminati, New World Order och all skit som man menar att dessa grupperingar sysslar med. På vilket sätt är jag bättre beredd för evigheten

om jag kan allt om alla konspirationsteorier som florerar? Tillför det ens något till min beredskap inför den annalkande yttersta tiden? Måste jag känna till jesuiternas invigningsritual för att kunna förstå vem som är Antikrist – den dag han kliver fram på världsarenan? Måste jag anamma idéerna om att månlandningar aldrig skett och att jorden är platt för att vara beredd inför Jesu återkomst? Måste jag veta vad World Economic Forum och andra elitgrupperingar håller på med för att bli frälst till evigheten? Måste jag kunna allt om RFID-chip och streckkoder för att Gud skall kunna hindra mig från att ta emot vilddjurets märke? Måste jag veta vad alla vacciner innehåller och deras biverkningar för att vara ett vaket Guds barn? NEJ, jag tror allt detta är överflödig information som inte tillför något till en sund kristen tro där vi är kallade till att vara barn inför Gud! Sådana kunskaper kan också äventyra min andliga hälsa. Detta är nog många gånger Satans irrbloss för att locka oss bort från det som är väsentligt. **Jag är övertygad om att Gud kommer att förse oss med den information vi måste ha i den yttersta tiden!** Och personligen tror jag att det är förhållandevis lite kunskap vi behöver för att som Guds barn vara väl förberedda på det som skall komma, det tycker jag att jag har Bibelns till stöd för när jag skriver detta.

Men nu är ju då frågan: Varför fastnade jag som kristen för all denna mörka, ibland osanna information som dessutom gjorde mig hyfsat odräglig? Vad inom mig lockades av detta och varför kunde det bli så som jag berättat om ovan? Varför fastnar andra kristna idag i liknande osunt djuplodande i sådana här mörka vatten? Och varför fastnar så många kristna för villoläror och villfarelser inom det teologiska området? Vad inom oss är det som är problemet? Är det även något utanför oss som orsakar detta? Svaren på dessa frågor är inte ett och inte helt enkelt, för vi är komplicerade som människor och därför är orsakerna till allt detta också komplicerade. Men jag tror vi alla brottas med samma problem, men kanske i olika mått.

Köttets sinnelag

Inte ett informationsproblem

Om vi ser till vad Bibeln i sin helhet har att säga om människans problem med att leva så som Gud önskar, så är det INTE ett informationsproblem. Det judiska folket fick all den information (Torah) de behövde för att leva efter Guds vilja och dessutom en uppsjö med välsignelser som var utlovade om de levde efter den information de hade fått. Men det höll inte ändå, och varför då? Jo, det största problemet med alla människor är den syndens natur som finns i oss från födseln.

Köttets sinnelag

Vi har alla ett medfött sinnelag som inte vill det Gud vill med våra liv, och detta sinnelag kallas i Bibeln ibland för ”köttets sinnelag” eller ”köttets sinne”. Med ”kött” avses här inte vår kropp i sig utan just det sinne, den håg, den vilja som härskar i vår kropp. Denna syndanatur är i opposition mot Gud och den finns i alla människor.

> Rom 7:18: ”Ty jag vet att i mig, det vill säga i mitt kött, bor inte något gott.”
>
> Rom 8:7: ”Köttets sinne är fiendskap mot Gud.”
>
> Rom 3:9: ”Vi har ju redan anklagat både judar och greker för att **alla** vara under syndens välde.”

Detta köttets sinnelag kan egentligen inspirera oss till nästan vad som helst, och det mesta blir då **inte** i linje med Guds vilja. I Galaterbrevet kan vi läsa om vad köttet kan stå för i våra liv, men detta skall vi inte se som en komplett lista:

> Gal 5:19-21: ”Köttets gärningar är uppenbara: sexuell omoral, orenhet, orgier, avgudadyrkan, ockultism, fientlighet, gräl, avund, vredesutbrott, självviskhet, splittringar, irrläror, illvilja, fylleri, vilda fester och annat sådant.”

När en människa blir ”frälst” dvs blir en troende kristen så försvinner inte köttets sinnelag i och med det vi kallar pånyttfödelsen. Många kristna tror att synden och köttet försvinner när man blir pånyttfödd, eftersom de fostrats i en felaktig undervisning om detta. Men varje ärlig kristen ser att köttets problem finns kvar. Den STORA skillnaden med att vara en sann kristen och att inte vara det är dock att man som kristen av Gud får en ny natur, en ny håg och vilja som mer och mer vill det som Gud vill, och för att få hjälp att leva på det sättet får varje sann kristen dessutom *Hjälparen*, Guds Helige Ande, som hjälper och vägleder oss efter Guds vilja. Vi blir mer och mer *synkroniserade* med Gud. Men eftersom köttet finns kvar upplever vi en invärtes kamp. Det är denna kamp vi ser i Paulus brev till romarna:

> Rom 7:4-25: ”Vi vet att lagen är andlig, men själv är jag köttslig, såld till slav under synden. Ty jag kan inte fatta att jag handlar som jag gör. Det jag vill, det gör jag inte, men det jag hatar, det gör jag. Om jag nu gör det jag inte vill, samtycker jag till lagen och säger att den är god.

> Men då är det inte längre jag som gör det, utan synden som bor i mig. Ty jag vet att i mig, det vill säga i mitt kött, bor inte något gott. Viljan finns hos mig, men att göra det goda förmår jag inte. Ja, det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag. Men om jag gör det jag inte vill, då är det inte längre jag som gör det, utan synden som bor i mig. Jag finner alltså den lagen: jag vill göra det goda, men det onda finns hos mig. Till min inre människa gläder jag mig över Guds lag, men i mina lemmar ser jag en annan lag, som ligger i strid med lagen i mitt sinne och som gör mig till fånge under syndens lag i mina lemmar. Jag arma människa! Vem skall frälsa mig från denna dödens kropp? Gud vare tack, Jesus Kristus, vår Herre! Alltså tjänar jag själv med mitt sinne Guds lag, men med köttet tjänar jag syndens lag.”

Vi förstår att Paulus här talar om den troende som ser att köttets natur finns kvar i sin kropp men som också har samvetskval över att han inte gör det som han vet är Guds vilja. En icketroende skulle inte tänka på detta sätt. Fortsätter vi att läsa i Romarbrevet ser vi också att Paulus menar att det trots denna kamp i vårt inre inte finns någon fördömelse över oss om vi vilar i Jesu försoningsgärning. Då får vi också hjälp av Gud att leva som Gud vill och vi kommer att helgas till att leva mer och mer i harmoni med Guds vilja. Det är dock en livslång process. Vi ser även detta i följande bibelord:

> Gal 5:17-18: ”Ty köttet söker det som är emot Anden och Anden söker det som är emot köttet. De två strider mot varandra för att hindra er att göra det ni vill. Men om ni leds av Anden, står ni inte under lagen.”

Köttet, begär och frestelser

Köttet och begären hänger onekligen tajt samman. Kanske man kan säga att dessa är samma sak. I köttet sitter ju det som kan frestas och lockas ut på villovägar, in i omoraliska handlingar osv. Köttet utgör alltså väldigt mycket de begär vi dras med.

> Jak 1:13-15: ”Ingen som frestas skall säga: ’Det är Gud som frestar mig.’ Ty Gud frestas inte av det onda och frestar inte heller någon. **Var och en som frestas, dras och lockas av sitt eget begär**. När så begäret har blivit havande föder det synd, och när synden är fullmogen föder den död.”

Köttets sinnelag innebär alltså att vi alla bär på en mängd olika begär som inte enbart aktiveras av egna tankar, det kan också triggas av saker utifrån, det vill säga att vi frestas. Det kan handla om att frestas av sex, droger, rikedom, prylar, men vi kan även frestas att jaga efter kunskap, berömmelse, uppmärksamhet, upphöjdhet, titlar, status, osv. Vad det blir beror lite på hur vi är funtade och vad det är vi stöter på och får vara med om i livet. Lite längre fram i texten skall vi titta närmare på begäret efter att **själv** ha full kontroll på det egna livet, att **själv** avgöra vad som är rätt och fel, gott och ont, att behärska den egna tillvaron.

Det religiösa köttet

När man blivit kristen är det inte ovanligt att köttet slår in på en ny kurs, nämligen *den köttsliga religiositeten*. Detta sinnelag är minst lika mycket i strid med Guds vilja som det mer ”världsliga” sinnelaget, men man kan så klart ha båda i en kombination. Det köttsliga religiösa sinnelaget vill få oss att framstå som mer fromma än vad vi egentligen är och vill då imponera på andra köttsligt religiösa personer. Köttslig religiositet och andlighet kan anta en form där man satsar mycket på religiösa ritual av alla de slag, den kan anta olika former av lagiskhet, den kan dra iväg åt falsk barmhärtighet, men den kan också anta en falsk karismatisk natur. Alla dessa former av falsk andlighet imponerar så klart inte på Gud utan tvärtom. Det köttsligt andliga livet innebär också att man tvingas in i en förljugenhet om sin sanna andliga status. Har man dessutom problem med de mer ”världsliga” köttsliga begären, då blir livet ännu mer förljuget, detta eftersom man vet vad som är fel men på utsidan vill framstå som mer andlig och from än man är på insidan. Detta förljugna liv leder vanligen också till att relationen till Gud blir lidande och att man blir allt mer hård eller krävande mot andra.

Benägenheten att fastna för villoläror kan man i viss mån knyta till problem med det religiösa köttet, men jag tror dock att orsaken till att vi fastnar för villoläror har mer att göra med vår önskan att kunna *behärska* vår andliga tillvaro, alltså egentligen att vara lite ”som Gud” i våra egna liv.

Köttet och Kunskapens träd

Alla människors syndanatur och köttsliga sinnelag är något som vi fått ärva från Adam och Eva. Deras synd bestod inte i att de begick omoraliska handlingar som låg i strid med Guds vilja. Vi kan läsa om deras syndafall:

> 1 Mos 2:16-17: ”Och Herren Gud gav mannen denna befallning: "Du kan fritt äta av alla träd i lustgården, men av **trädet med kunskap om gott och ont** skall du inte äta, ty den dag du äter av det skall du döden dö.”
>
> 1 Mos 3:1-7: ”Men ormen var listigare än alla markens djur som Herren Gud hade gjort. Han sade till kvinnan: ’Har Gud verkligen sagt: Ni får inte äta av alla träd i lustgården?’ Kvinnan svarade ormen: ’Vi får äta av frukten från träden i lustgården, men om frukten på det träd som står mitt i lustgården har Gud sagt: Ät inte av den och rör inte vid den, ty då kommer ni att dö.’ Då sade ormen till kvinnan: ’Ni skall visst inte dö! Men Gud vet att den dag ni äter av den skall era ögon öppnas, **så att ni blir som Gud med kunskap om gott och ont**.’ Och kvinnan såg att trädet var gott att äta av och en fröjd för ögat. Trädet var lockande eftersom man fick förstånd av det, och hon tog av frukten och åt. Hon gav också till sin man som var med henne, och han åt. Då öppnades ögonen på dem båda, och de märkte att de var nakna. Och de fäste ihop fikonlöv och gjorde höftskynken åt sig.”

Jag tror man skall se på Kunskapens träd som människans begär efter att bli ”vuxen”, att bli självständig, att själv ha kontroll på tillvaron, att behärska livet och bli mer eller mindre oberoende av Guds vägledning. Vi kan förstå detta utifrån många andra bibelord där Gud säger att en sann Gudstro handlar om att leva i förtröstan till honom, i full tillit och överlåtelse. Det är då man kan räkna med Guds beskydd. Vi ser det också i Jesu ord om att vi måste vara som barn inför Gud. Det fungerar inte att samtidigt vara barn och vara helt självständig.

> Matt 18:3: "Amen säger jag er: Om ni inte omvänder er och blir som barn, kommer ni inte in i himmelriket.”
>
> Ord 3:5: ”Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd.”
>
> Jer 17:7: ”Men välsignad är den man som förtröstar på Herren, den som har Herren till sin förtröstan.”
>
> Jer 17:5: ”Så säger Herren: Förbannad är den man som förtröstar på människor och söker sin styrka i det som är kött och vars hjärta vänder sig bort från Herren.”

Jag tror därför att vi kan säga att ett barnaskap inför Gud är raka motsatsen till att leva efter Kunskapens träd. Barnaskapet är ett paradis som Gud vill ge oss med en början redan här och nu. Livet efter Kunskapens träd kan däremot bli till ett helvete redan här och nu och som vi ser så mycket exempel på i denna värld.

Begäret efter ”andlig” kunskap

Eftersom alla människor dras med köttets sinnelag så kan vi även hos oss kristna se att begäret efter kunskap kan explodera. Hos många kristna handlar detta kunskapsbegär ofta om att man skall lära sig att bli en andlig kanon. Man vill lära sig HUR man ber, HUR man helar andra från sjukdom, HUR man profeterar, HUR man blir evangelist och evangeliserar, HUR man ger andlig befrielse, HUR man får framgång och ekonomisk välsignelse osv, osv. Hade vi inte haft problem med detta andliga kunskapsbegär tror jag de flesta bibelskolor inte skulle existera. Visst är det bra att få undervisning i Bibeln, men det som de flesta bibelskolor erbjuder idag är försök till att hitta andliga genvägar för den kristnes ”andliga karriär”. Helt uppenbart räknar man inte med att Gud vill ge oss Hjälparen, den Helige Ande till vägledning i livet, och saknar man den förtröstan tror jag Gud håller tillbaka sin Ande. Hela detta enorma kunskapsfokus i kristenheten blir till ett gigantiskt försök att göra sig av med beroendet av Gud och hans hjälp till oss via den Helige Ande, alltså ett knaprande på Kunskapens träd.

Bibeln ger oss en bild av kunskapsjakten i vår tid i nedanstående bibelverser. Man skulle idag kunna byta ut ordet ”lärare” till ”hemsidor, videor, böcker, inspelningar” osv.

> 2 Tim 4:3-4: ”Ty det skall komma en tid då människor inte längre skall stå ut med den sunda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig mängder av lärare, allteftersom det kliar dem i öronen. De vägrar att lyssna till sanningen och vänder sig till myter.”

Detta bibelord kan så klart appliceras på begäret efter att ständigt få höra och lära sig mer om sensationer och det som är spektakulärt och fängslande. Jag tror inte det enbart handlar om andliga sensationer utan även om information om alla möjliga saker som kittlar i köttet. Här kommer vi då osökt in på spektakulära berättelser, mustiga utsagor, konspirationsteorier etc.

Begäret efter ”hemlig” kunskap

Detta är då det område där jag själv varit inne och snurrat och där enormt många kristna i vår tid snurrar runt dagligen. Det handlar om att skaffa sig ”kunskap” om hemliga sällskap och ordnar, om alla tänkbara konspirationer, om en förmodad världselit, om planer som görs upp i hemliga rum för att ta över kontrollen över världen, om hemliga planer för att kontrollera och decimera jordens befolkning, om ”systemmedia” som styrs av en världselit, osv, osv. Ju mer hemligt det är ju mer intressant blir det. Ju färre som fått kunskap om detta ju mer intressant blir det och ju mer unik och utvald känner man sig om man kommer över sådan information.

Jag säger nu inte att all denna information är falsk, även om jag tror att mycket är det (osäkerheten kring sanningshalten gör ju detta ännu mer problematiskt). Men det jag vill säga är att jag är övertygad om att jakten efter denna sorts kunskap är något som nästan alltid har köttets begär som ursprung. Om Gud t.ex. hade önskat att vi skulle ha mer kunskap om Satan och hans anhang, då hade han gett oss det i Bibeln. Om han hade önskat att ge oss mer kunskap om den yttersta tidens olika skeenden, då hade det också funnits med i Bibeln. Om det var viktigt att få ännu bättre signalement på Antikrist än det som Bibeln ger, då hade han lagt till det i Bibelns texter.

Jag tror inte Gud har utlämnat oss till att behöva speja av Internet efter sådan här kunskap för att vi skall vara beredda inför den yttersta tiden. Vi skall inte tro att det är Gud som drar iväg med oss ut på Internet i sökande efter sådant här. Och om du drar med vänner och bekanta ut i sådan här kunskap, då tror jag inte heller det är från Gud. Istället är det så att det är köttet som lurar oss i kombination med det som erbjuds på Nätet. Självklart blir effekten av denna jakt efter ”insikter” att bibelläsningen och gemenskapen med Gud får stryka på foten. Det leder också ofta till splittring bland kristna. Var ärlig mot dig själv och fundera över om det inte är precis så det förhåller sig – om du nu tillhör denna skara kristna. Jag själv vet att det är så här utifrån egen erfarenhet – vilket jag berättade om inledningsvis i denna text. Jag har också sett det hos många andra kristna i denna tid. Fundera också över om denna jakt efter ”hemlig” kunskap tillför något till ditt barnaskap inför Gud. Det tror jag inte den gjort. Och fundera över vad det ger i relationen till andra kristna som inte jagar sådan här information. Ser du på dem som inkrökta, obildade, lurade, köpta, intagna, att de saknar ”insikt”?

Här har jag för egen del vaknat upp och sett vad köttet ställer till med i kristenheten idag när det gäller köttet begär efter både ”andlig” kunskap och ”hemlig” kunskap. Det hörs i vår tid ett förfärligt knaprande på Kunskapens träd!

Nyfikenhet

Jag vill bara kort ta upp *nyfikenhet*. Jag tror inte att nyfikenhet nödvändigtvis är det samma som begär. Alla vi människor har nyfikenhet som en slags medfödd förmåga. Utan nyfikenheten är det nog mycket gott som skulle blivit ogjort i mänskligheten. Men nyfikenheten kan också gå överstyr. Därför tror jag att man som sann kristen måste vara vaksam på framförallt sin egen nyfikenhet; den kan växla över till ett begär efter insikt och kunskap som inte blir sunt. På samma sätt kan det vara med hobbyintressen, dessa kan för många kristna ta upp alldeles för stor del av livet. Som kristna har vi dock en mycket stor frihet när det gäller hur vi spenderar vår tid, men vill vi vara med om att uträtta saker i denna värld som kommer att ge resultat in i evigheten hos Gud, då kan vi inte ge allt för mycket tid och bränsle åt nyfikenhet, kunskapstörst och hobbyintressen.

Villoandar

Nu har vi tittat på vad jag anser vara det allra största problemet i den kristnes liv, nämligen köttet med alla dess begär. Inom villfarna kristna sammanhang lägger man inte sällan all skuld på andemakter, men det har ett mycket tunt stöd i Bibeln. Utan köttets problem i våra liv hade inte andemakterna haft något att säga till om. Men helt klart är att dessa – på grund av vår köttsliga natur – i värsta fall kan få hållhake på oss. Vi skall se vad Paulus skrev om detta:

> 1 Tim 4:1: ”Men Anden säger tydligt att i de sista tiderna kommer somliga att avfalla från tron och hålla sig till **villoandar** och till **onda andars läror**.”

Villoandar och onda andars läror, det låter sannerligen inte trevligt! Här står inte vad exakt dessa läror handlar om så därför kan vi räkna med att det kan handla om i princip vad som helst, bara effekten blir den att vi fastnar och att det tar upp vår tid och mer och mer korrumperar vår tro. Mycket av det som dessa ”villoandar” står för vill jag kalla för ”irrbloss” eftersom det har till syfte att ta bort vårt fokus från det väsentliga i vår tro. Till tjänst för dessa irrbloss står inte minst Internet idag!

Vad är då medicinen mot detta? Är det att befalla dessa andemakter ut ur Sverige? Nej, problemet sitter ju framförallt i vårt kött. Det är alltså återigen så att vi måste rannsaka oss själva och komma till Guds med bekännelse och bön om hjälp. Problemet sitter **inom oss**, inte utanför. Jesus sa så här: ”*Ni ska lära känna sanningen, och sanningen ska göra er fria*”. Sanningen i detta bibelord tror

jag inte enbart handlar om Jesus och Bibeln, det handlar nog även mycket om oss själva. Ju mer självinsikt Gud ger oss, ju mer befriade kan vi bli. Men all sådan insikt kan inte komma med en gång, för då skulle vi nog gå och begrava oss själva. Insikten måste komma med Guds pedagogik och efter Guds tidsplan.

Dåliga bibelkunskaper och halvhjärtad överlåtelse

En mycket uppenbar brist hos många kristna idag är bibelkunskaper. Är man rotad i Bibelns undervisning är man också rotad hos Jesus eftersom han är Ordet som blev människa. Och är man rotad i Ordet så ser man ganska snabbt om information man stöter på är i överensstämmelse med Bibeln eller inte. Saknas den överensstämmelsen bör man rata den informationen. Så jag vill verkligen uppmuntra dig till att bli och förbli djupt rotad i Bibelns undervisning, inte minst i dess profetior om framtiden. Med Bibelns vittnesbörd färsk i minnet ser man lätt att det idag sprids mängder av information om den yttersta tiden, Jesu återkomst, Antikrist, vilddjurets märke osv som inte är korrekt. Det är gott att snabbt kunna vända ryggen åt sådant!

Sedan vill jag också ta upp den ljumma och halvhjärtade överlåtelsen till Gud. Detta är inte heller ovanligt i kristenheten idag. Självklart är det så, att är man ljum och inte har en levande gemenskap med vår Skapare och Frälsare, då är man inte särskilt vaken över utvecklingen i världen i ljuset av Bibelns vittnesbörd. Och i värsta fall är det så illa ställt med överlåtelsen att man inte ens är bärgad till det eviga livet och inte fått ta del av den Helige Ande, Hjälparen. Ett allvarligt farligt läge med andra ord! Detta är något var och en måste rannsaka sig själv med.

Varför tillåter Gud detta?

Nu frågar sig många varför Gud tillåter allt detta elände. Varför sopar han inte bara bort alla villfarelser och lockelser och säkrar upp vår väg så att köttet inte får problem? Det gör han troligen för att han vill få bukt med vårt kött. Han vill avslöja vår syndanatur inför oss själva och på så sätt få oss att FRIVILLIGT längta bort från köttets begär och frivilligt vilja gå Guds väg – till 100 procent! Då kommer han också att hjälpa oss mer och mer bort från köttet begär – något som vi dock blir helt av med först vid Jesu återkomst. Först då skall vi förvandlas och bli honom lika när det gäller karaktären. Gud vill inte få en upprepning av syndafallet i det nya paradis som han skapat för oss.

Men Gud tillåter också att mycket falskt finns i vår värld för att det skall bli tydligt vilka som vill hålla sig till sanningen och vilka som tar det lätt med sanningen.

Detta bibelord skulle jag säga handlar om just det:

> Luk 17:37: ”Där den döda kroppen ligger, där kommer gamarna att samlas”

Vi ser också i nästa bibelord att det till och med är så att **Gud** sänder villfarelse över dem som inte prioriterar sanningen. Det gör han också för att det skall bli en tydlig skillnad mellan sanningsälskare och de som älskar osanning.

> 2 Tess 2:9-12: ”Den laglöses ankomst är ett verk av Satan och sker med stor kraft, med lögnens alla tecken och under och med all slags orättfärdighet som bedrar dem som går förlorade, eftersom de inte tog emot sanningen och älskade den, så att de kunde bli frälsta. **Därför sänder Gud** en kraftig villfarelse över dem så att de tror på lögnen och blir dömda, alla dessa som inte har trott på sanningen utan njutit av orättfärdigheten.”

Vilka blir räddade? De som har en kärlek till och strävar efter sanning! Vi kan inte själva prestera den kärleken till sanningen, men det är så förnämligt inordnat att vi kan få ta emot den! Här tycker jag att Svenska Folkbibelns översättning från 2015 är bättre än den från 1998:

> 2 Tess 2: 9-10: ”Den laglöses ankomst är ett verk av Satan som kommer med stor kraft och med lögnens tecken och under. Med ondskans alla konster bedrar han dem som går förlorade, **eftersom de inte tog emot kärleken till sanningen** så att de kunde bli frälsta.”

Hur kan man få bukt med köttets begär?

Hur kan vi stoppa köttets framfart i våra liv med dess begär? Paulus är mycket tydlig med att det går åt motsatta hållet om vi försöker göra det i egen kraft utifrån Bibelns bud. Det är inget fel på budorden, men det är fel på oss. Egentligen blir det ett liv efter Kunskapens träd om vi ger oss på att utifrån egen ”kunskap om gott och ont” försöker vara som Gud och leva perfekt. Därför har Gud istället ordnat med en väg för oss kristna som kallas för att ”vandra i Anden”. Följer vi den vägen så kan vi få hjälp med att tygla köttet.

> Gal 5:16: ”Vad jag vill säga är detta: vandra i Anden, så kommer ni inte att göra vad köttet begär.”

> Gal 5:24: ”De som tillhör Kristus Jesus har korsfäst sitt kött med dess lidelser och begär.”

När vi tagit emot Guds fria erbjudande i evangelium, då ser Gud på vår syndanatur som om den vore dömd och död – trots att den finns kvar även efter att vi blivit troende. Gud godkänner att Jesus tog vårt straff på sig själv på korset. Detta gör tyvärr inte att ”köttproblemet” helt försvunnit, men när vi sätter vår förtröstan till att Gud ordnat det på detta sätt genom Jesu försoningsgärning, då ser Gud på oss som om vi vore helt felfria. Vi får **tillräkna** oss Jesu fullkomlighet; **hans rättfärdighet blir vår rättfärdighet!**

Med denna bibliska insikt knallar man på i vardagen i en förtröstan på att Gud leder oss med sin Ande: man ”vandrar i Anden”. Man behöver inte gå på bibelskola för att det skall fungera, det räcker med att vara som ett barn. Vi kan då förlita oss på att det fungerar så som Gud vill och vi har ju dessutom fått **Hjälparen**, den Helige Ande, till vår hjälp i vardagen. Hjälparen behöver inte vår hjälp, det är tvärtom det är tänkt att fungera. Han leder oss utan att vi kanske märker det. Det är så här Gud har tänkt att vi skall leva för att mer och mer få bukt med köttets begär. Och det är så här vi kan leva i det barnaskap som Gud har för oss. Kom ihåg dessa bibelord:

> Ord 3:5: ”Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd.”

> Fil 2:13: ”för det är Gud som verkar i er, **både vilja och gärning**, för att hans goda vilja ska ske”

När du lever efter löftet om att du genom din tro på Jesus är **förklarad** rättfärdig, då befinner du dig inne i ”nådens domän”. Det är där detta fungerar. Ger du dig på att försöka förbättra Guds verk med dina egna gärningar, då kliver du utanför nådens domän och riskerar att livet som kristen blir väldigt knepigt att leva. Det är inte ovanligt att kristna hoppar in i bibelskolor när livet blivit tillkrånglat, i hopp om att allt skall lösa sig, men det är inte heller ovanligt att det i många bibelskolor blir ännu mer tillkrånglat.

> Gal 3:3: ”Ni började i Anden, vill ni nu ’fullkomna’ Andens verk genom edra egna gärningar?”
> (*Hedegårds översättning*)

Kom ihåg att vi skall vara som barn inför Gud! Det är i ”nådens barnhage” som du kan få del av den glädje, frid och frihet som Gud vill ge dig! Försök inte att ta med dig bråte från Kunskapens träd dit in, det accepterar inte Gud.

Att hjälpa trossyskon ur trasslet och varna andra

Hur mycket kunskap behöver man egentligen för att bli frälst till evigheten och få del av den Helige Ande? Inte särskilt mycket skulle jag säga. Begrunda t.ex. dessa bibelord:

> Apg 2:38: ”Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva.”
>
> Joh 3:36: ”Den som tror på Sonen HAR evigt liv.”

Jag brukar säga att den kristna tron är så kolossalt enkel att det är själva enkelheten som gör det svårt för oss människor eftersom vi gärna vill att det skall vara krångligt. Vi vill kunna ställa upp tron i rader och kolumner och göra ett system av den. En del vill dissekera tron ner i minsta molekyl. Men i själva verket är det ganska lite kunskap vi behöver för att kunna ta ställning till Guds fria erbjudande i evangeliet. Självklart är det både rätt och bra att läsa Bibeln både ofta och noga, för det är så Gud vill att vi skall lära känna honom och umgås med honom. Det är också bra att ha Bibelns undervisning i tankarna när man möter alla villfarelser och irrbloss i världen. Men för att bli frälst behövs inte mycket kunskap. Man bör begrunda vad Bibeln avser med detta bibelord:

> Hos 4:6: "Mitt folk går under i brist på kunskap"
>
> Jag tror vi även kan tolka detta bibelord så här utan att göra våld på det:
>
> "Mitt folk går under i brist på kunskap om Gud"

Den kunskap som kan ge oss en trons vila och ett gott barnaskap, den är grundad i att lära känna Gud, vem han är, hans vilja, vad han gjort och gör och kommer att göra. Det är när vi börjar gå utanför den kunskapen som vi riskerar väldigt mycket, i värsta fall den frälsande tron. Så jag tror det är just kunskapen om Gud som Hosea avser i bibelordet ovan eftersom det finns mycket kunskap som fördärvar för oss – och andra.

Men nu är det ju så att köttets problematiska natur i kombination med oändligt många villoläror, villfarelser och annan bråte – som erbjuds oss via både villoandar och andra människor – trots allt förvillar många kristna idag. För dem blir deras kristna tro då både väldigt tilltrasslad och ofta skadlig. Frågan är då om de som inte själva hamnat i detta trassel skall hjälpa sina trossyskon som trasslat in sig att komma ur eländet? Eller skall de få skylla sig själva? Skall vi bara luta oss tillbaka och säga att den Helige Ande ju kommer att fixa det för dem? Nej, självklart skall vi hjälpa när vi har den möjligheten. Jag vill jämföra det med Jesu ord om att lämna de andra fåren för en stund för att gå ut och leta efter det som sprungit vilse.

Anser vi att vi fått klarsyn när det gäller villoläror och annat som vilseleder trossyskon, då kan det ju faktiskt vara så att vi kan behöva skaffa oss en del ”onödiga” kunskaper om villoläror och annat som leder trossyskon bort från barnaskapet. Jag har själv sett att sådan kunskap kan komma till nytta, och jag är övertygad om att Herren hellre vill att hjälpen kommer via oss än att han går in och direktstyr en människa. Han vill att vi skall lära oss att älska varandra, och det kan vi bl.a. göra genom att både ödmjuka oss inför varandra och hjälpa varandra. Men av erfarenhet vill jag också säga att vi måste vaka på oss själva så att vi inte lägger för mycket tid på att samla kunskaper om ”satans djupheter”. Det har inget egenvärde. Och det är som sagt mycket lätt hänt att begär efter kunskap, nyfikenhet och lockelserna med ”hemlig” kunskap drar iväg med oss så att det blir osunt.

Hur var det då med mig?

Vad var det då som bedrog mig till att gräva djupt i det som jag beskrev inledningsvis? Jo, det var så klart ett köttsligt begär efter att få ta del av ”hemlig” kunskap, unik kunskap som väldigt få hade fått del av vid den tiden. Inom mig själv var det både nyfikenhet och begär efter sådan kunskap som gick igång när jag stötte på de informationskällor jag har berättat om. Belöningen blev att köttet i mig fick del av läckerheter som kittlade gott i konspirationsnerverna. Belöningen blev också att jag ibland kunde imponera på andra med kunskaper som väldigt få hade vid den tiden. En del tycker ju det är häftigt med experter på ockultism, hemliga sällskap och annat mörkt. Någon djupare mening än så var det egentligen inte med dessa aktiviteter – utöver vad jag nämnde inledningsvis. Och som du förstår var det här inte sunt, och det förstod ju en del kristna i min omgivning. Tyvärr blev en del fascinerade av det jag hade att förmedla. Men tack o lov har vi trossyskon som kan väcka oss när vi har gått in på vägar som inte är sunda och om vi trängt för djupt ner i vissa kunskapsträsk. Frågan är väl då om vi

är mogna att ta emot sådana varningar och tillrättavisningar???
(En del av det jag grävde fram var så klart fakta och sant, men annat var det troligen inte. Är det osanningar vi sprider från mörkrets hålor, då tycker jag det är dubbelt värre!)

Avslutande uppmaning

Som du kanske läste i inledningen av denna text, så hänvisade jag där till Sven Reichmanns kloka ord om att göra upp med det **inom oss** som gör att vi hamnar i villoläror och annat osunt. Så som avslutande ord skulle jag nu vilja återkoppla till det och ge dig denna uppmaning:

Har du själv varit/är inne i villolära, villfarelser, oren andlighet, har du lagt onödig tid på att gräva i ”de mörka hemligheterna” och ”satans djupheter” men nu vaknat upp över hur osunt detta varit, ja då skall du inför Gud ta dig en funderare på vad i dig det är som orsakat detta. Fråga Gud vad det är i dig som gör att du kör in på osunda vägar. Be om förlåtelse och be om befrielse och rening från detta i dig som faktiskt utgör en stor risk för både dig och andra. Jag tror precis som Sven Reichmann att vi måste göra upp med sådana här saker. Det kommer ännu mer luriga tider framöver, och då kan vi inte traska omkring i världen med saker inom oss som gör att vi är lätta på foten och dras med av det spektakulära och falska. Vi som vill vara sanna fria kristna, vi som vill ha Bibelns undervisning som fundamentet för vår tro och vill vara Guds okonstlade barn, vi måste inse att det är hög tid att göra upp med sådant som inte har något att göra i vår relation med vår Herre, Gud och Frälsare. Framöver kommer det extremt luriga tider, och då kommer kärleken till sanningen att vara helt avgörande för vilket segertåg du kommer att gå med i!

/Lennart